

ronsana

REVISTA D'INFORMACIÓ I FORMACIÓ LOCAL

MARÇ 1972

SANTA EULALIA DE RONSANA

N.º 38

L'Assemblea conjunta

La setmana del 26 de març al 2 d'abril va ser la Setmana Santa, en la qual els cristians celebrem les festes més importants de l'any: la Mort i la Resurrecció de Jesucrist, nostre Senyor, i la institució del sagrament de l'eucaristia.

Tant el Dijous Sant, com el Divendres com la Vetlla Pasqual només es fa, si us hi heu fixat, una sola celebració litúrgica (Missa) i la gent es reparteix entre les varies misses. En aquestes dies l'Església desitja que tots els cristians es reunixin en una sola celebració; és a dir, l'Església vol que es trobin i preguin junts tots els cristians de la Parroquia, la comunitat sencera.

I quina és la celebració més important d'aquesta Setmana Santa? Sense voler rebaixar la importància de les altres dues celebracions, hom ha de dir innegablement que la celebració més important és la VETLLA PASQUAL. La raó és senzilla però contundent: en ella celebrem allò que és l'essència de la nostra fe cristiana, la victòria de Jesucrist sobre la mort, el mal i el pecat per la resurrecció.

Des de la primera reforma de la Setmana Santa que va fer Pius XII, en la qual es va passar la celebració de la Resurrecció del mati al vespre del Dissabte Sant, es va insistint cada vegada més en la importància de la Vetlla Pasqual. Encara que es pugui celebrar la Pasqua del Senyor en les celebracions del diumenge, la celebració de la Vetlla és molt més solemne, rica i completa. En ella es fa la cerimònia de la Lum i es beneeix el Ciri Pasqual, es fa el pregó solemne de la Pasqua, es fa una lectura llarga i pausada de la Paraula de Déu, es beneeix les aigües baptismals i es bateja els infants que hi hagi, i, per fi, es fa l'Eucaristia. Certament aquesta celebració esdevé llarga, però és la seva mateixa solemnitat i riquesa que s'ho porta.

La Vetlla Pasqual és una celebració que tots plegats hem de revaloritzar, ja que és la celebració on es festeja més solemnement la Resurrecció del Senyor. Si el Dijous Sant i el Divendres Sant l'Església queda plena, per què no pot ser-ho també la nit del Dissabte Sant?

Dit tot això, em sembla que no podem pas considerar la Vetlla Pasqual com la simple missa vigiliar del diumenge de Pasqua. Si per una concessió de la Sta. Mare Església es permet celebrar una missa el vespre de la vigília de cada diumenge amb valor de celebració del diumenge, el dia del Senyor, en el cas de la Pasqua a concessió és al revés: la missa, o la celebració, de la Pasqua és la Vetlla Pasqual, i, fent una concessió, també tenen valor de celebració de la Pasqua les misses del diumenge. (Quan parlo de la Vetlla Pasqual no em refereixo a l'hora de la celebració, sinó al seu contingut). Una prova d'això és que en les misses del diumenge no es fa cap de les cerimònies especials que es fan a la Vetlla Pasqual.

Mn. Jaume Abril

Setmana Santa

Massa sovint es necessita ser un tècnic interpretatiu per llegir les realitats que hi ha darrera les notícies escampades pels mitjans de comunicació social. Sentim soroll però no sabem d'on ve, ni què és.

La premsa nacional fa poc va disparar un castell de focs artificials i es van sentir els «petardos» però pocs van entrellucar els colors de l'artifici, que pràcticament eren dos. L'immens vulgus del país no sabia, ni sap res de res.

Antecedents històrics:

L'episcopat espanyol va fer una enquesta al clergat, que va ser contestada per més d'un vuitanta per cent, i va saber llegir la radiografia. Va veure la gravetat de la situació. No hi havia cap problema dogmàtic, sinó d'actituds. La que se'n ressentia era la pastoral, tot el poble de Déu...

La informació pública va ser nul·la...

El resultat, la convocatòria de l'assemblea nacional de capellans i bisbes.

L'assemblea nacional

Reunió representativa de capellans de cada bisbat amb l'episcopat, tenint per base l'enquesta i els treballs de reflexió de cada bisbat.

Les ponències, foren la base de la discussió, però no les conclusions que foren el resultat de la reflexió quan ho aprovaven dos terços de vots.

Molts sectors de la premsa europea catòlica li van donar, a nivell d'Espanya, la valoració en quan a importància pràctica del Vaticà II.

Ací gairebé ningú no es va enterar de les conclusions. (La Delegació del Clergat de Barcelona n'ha fet una edició que la podeu adquirir sota el títol: «Un pas endavant amb coratge»).

No van faltar-hi els bombardeigs de minories extremistes lligades a interessos no evangèlics, però va tirar endavant.

Les conclusions van ser presentades a Roma per a la seva aprovació...

La bomba

Les tendencioses notícies que heu pogut llegir en alguns sectors de premsa.

La congregació romana que enten en els assumptes del clergat (no pas en la doctrina de la fe) va fer un informe a espatlles del Sant Pare i del Cardenal Secretari d'Estat.

Els incordiants xantagistes són un grup extremista de dreta.

Roma ha recolzat l'actitud de la jerarquia espanyola (i de rebot de l'Assemblea) i pràcticament ha desautoritzat la resposta de la congregació dient que no té cap valor normatiu.

Ara pràcticament ja només queda algun pontífex polític que intenta sembrar la confusió dels cristians.

Vallicrosa